

והוא יושב פתח האהל. מאן פתח האהל. מה זה פתח האהל? זה המקום שנקרא ברית, סוד האמונה. פחם היום, זה הסוד שנדבק בו אברהם, החזק של צד הימין, הדרגה שלו. פתח האהל - סוד השער של צדק פתח האמונה, שאז נכנס בו אברהם באותו הרשם הקדוש. פחם היום - זהו צדיק, הדרגה של חבור אחד שנכנס בו מי שנמול ונרשם בו הרשם הקדוש, שהרי נתבטל מן הערלה ונכנס בקיום של שתי הדרגות הללו שהן סוד האמונה. והנה שלשה אנשים וגו' - אלו שלשה אנשים שלוחים שמתלבשים באור, ויורדים לעולם הזה [ונראים] במראה של בן אדם, והשלשה הם כמו שלמעלה, משום שהקשת לא נראית אלא בשלשה גונים - לבן, אדם וירק, וכך הוא בודאי. ושלשת האנשים הללו שלשה גונים. גון לבן, גון אדם, גון ירק (רחמים). הגון הלבן זה מיכאל, שהוא צד הימין. הגון האדם זה גבריאל, הצד של השמאל. הגון הירק זה רפאל. ואלו הם שלשת גוני הקשת, שאין הקשת נראית אלא עמהם. ומשום כך וירא אליו, גלוי שכינה בשלשת הגונים הללו.

ואת כלם הצטרכו. אחד לרפא את המילה, וזהו רפאל, בעל הרפואות. ואחד לבשר את שרה על הבן, וזהו מיכאל, משום שהוא התמנה לימין, וכל הטובות והברכות שבגדו נמסרו מצד הימין. ואחד להפך את סדום, וזהו גבריאל שהוא לשמאל, והוא ממנה על כל הדינים של העולם מצד (הדין) השמאל לדון ולעשות על ידי מלאך המות, שהוא בעל ההרג של בית המלך.

ובכ"ם עשו שליחותם, וכל אחד ואחד כראוי לו. והמלאך גבריאל בשליחותו לנשמה הקדושה,

והוא יושב פתח האהל. מאן פתח האהל. דא אתר דאקרי ברית רזא דמהימנותא. פחום היום. דא רזא דאתדבק ביה אברהם תקפא דסטרא דמינא דרגא דיליה. פתח (ד) צח ע"ב) האהל. רזא דתרעא דצדק פתחא דמהימנותא, דכדין עאל ביה אברהם בההוא רשימא קדישא. פחום היום. דא צדי"ק דרגא דחבורא תדא דעאל ביה מאן דאתגזר ואתרשים ביה רשימא קדישא, דהא אתעבר מערלה ועאל בקיומא דתרין דרגין אליו דאגון רזא דמהימנותא:

והנה שלשה אנשים וגו'. אליו תלת מלאכין שליחין דמתלבשין באוירא ונחתי להאי עלמא (ואתחיוו) בחיזו דבר נש. ותלת הוו בגוונא דלעילא, בגין דקשת לא אתחזי אלא בגוונין תלתא חוור וסומק וירוק. והכי הוא ודאי.

ואליו אגון שלשה אנשים תלתא גוונין, גוון חוור, גוון סומק, גוון ירוק. גוון חוור דא מיכאל בגין דאיהו סטרא דמינא. גוון סומק דא גבריאל סטרא דשמאלא. גוון ירוק דא רפאל, והני אגון תלת גוונין דקשת דקשת לא אתחזי אלא עמהון, ובגין כך וירא אליו, גלוי שכינה בתלת גוונין אליו.

ובלהו אצטריכו, חד לאסגיא מן המילה ודא רפאל מארי דאסוון. וחד לבשרא לשרה על ברא ודא איהו מיכאל בגין דאיהו אתמנא לימינא וכל טבין וברכאן בידיה אתמסרן מסטרא דמינא. וחד להפכא לסדום ודא איהו גבריאל דאיהו לשמאלא. ואיהו ממנא על כל דינין דעלמא מסטרא (דדינא) דשמאלא למידן ולמעבד על ידא דמלאך המות דאיהו מארי דקטולא דבי מלכא.

ובלהו עבדו שליחתהון, וכל חד וחד פדקא חזי ליה. מלאך גבריאל בשליחותא לנשמתא קדישא, ומלאך המות

לשמאל, והוא ממנה על כל הדינים של העולם מצד (הדין) השמאל לדון ולעשות על ידי מלאך המות, שהוא בעל ההרג של בית המלך.

ושלחוחיה לנפשא דיצר הרע. ועם כל דא נשמתא קדישא לא נפיק עד דחזי שכנינתא.

בשליחותיה לנפשא דיצר הרע. ועם כל דא נשמתא קדישא לא נפיק עד דחזי שכנינתא.

פד חמא לון מתחברין פחדא כדין חמא שכנינתא (דף צט ע"ב)

בגוונא דא) בגוונאה וסגיד דכתיב, (בראשית לג) וישתחו ארצה. בגוונא דיעקב שנאמר (בראשית מז) וישתחו ישראל על ראש המטה לשכינה. ולגבי שכנינתא אמר בשמא אדנ"י, ולגבי צדיק אדו"ן. דהא כדין אקרי אדון כל הארץ פד אתנהרא מצדיק ואתנהרא בגוונאה, דהא בגין (דא איהו בגוונא דא כד"ו) דא אשתלים לעילא.

מהכא, דחזיו דלתתא משיף משיכו מלעילא, דהא גוונין אלין משכין משיכא מלעילא מאנון מקורין עלאין. אדנ"י משכא מלעילא באלין תלת גוונין דאתלבש בהו, ובהו נטלא כל מה דנטלי מלעילא. ובגין דאנון חבורא דילה וסמכין דילה בכלא אתמר שמא אדנ"י. דהא שמא דא אתגלי ליה פליל ברזין עלאין, אתגלי ליה פאתגליא מה דלא הוות מקדמת דנא דלא הוה גזיר. ועד דאתגזר לא בעא קדשא ברין הוא לאפקא מגיה זרעא קדישא, פיון דאתגזר מיד נפק מגיה זרעא קדישא.

ובגין פן אתגלי עליה שכנינתא באנון דרגין (דף ק ע"א) קדישין. (דניאל יב) והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע. זה"ר זהרא דזהרין בדליקו זהרא. זה"ר דאנהיר דאדליק ונציץ לכמה סטרין.

זה"ר סליק ונחית. זה"ר נציץ לכל עיבר. זה"ר נגיד ונפיק. זה"ר דלא פסיק לעלמין. זה"ר דעביד תולדין. זה"ר טמיר וגניז, נציצו דכל נציצין ודרגין פלא ביה, נפיק וטמיר. סתים וגלגא. חזי ולא חזי. (זה"ר) ספרא דא מבועא דבריא, נפיק ביממא טמיר בליליא אשתעשא בפלגות ליליא בתולדין דאפיק.

זה"ר דזהיר ואנהיר לכלא, פללא דאורייתא, ודא איהו זה"ר שלא פוסק לעולמים. זה"ר שעושה תולדות. זה"ר טמיר וגנוז, התנוצצות של כל הניצוצים וכל הדרגות בו. יוצא וטמיר. נסתר וגלוי. נראה ולא נראה. (זה"ר) ספר זה מעין הפאר, יוצא ביום, נסתר בלילה, משתעשע פחצות הלילה בתולדות שהוציא.

בשראה אותם מחברים באחד, אז ראה שכינה [כמו זה] בגוניה והשתחוה, שפתוב (בראשית לג) וישתחו ארצה, כמו אצל יעקב שנאמר (שם מז) וישתחו ישראל על ראש המטה, לשכינה. ולגבי השכינה אמר בשם אדנ"י, ולגבי הצדיק אדו"ן, שהרי אז נקרא אדון כל הארץ כשמוארת מצדיק ומוארת בגוניה, שהרי משום [והו כזה או] זה נשלם למעלה. מכאן שמראה שלמטה מושף המשכה מלמעלה, שהרי הגונים הללו מושכים המשכה מלמעלה מאותם מקורות עליונים. אדנ"י מושף מלמעלה בשלשת הגונים הללו שמתלבש בהם, ובהם נוטלת כל מה שנוטלת מלמעלה. ומשום שהם חבור שלם ותומכים שלה בכל, נאמר שם אדנ"י, שהרי שם זה התגלה לו כלול בסודות עליונים, התגלה לו בגלוי מה שלא היה מקדם לכן פשלא היה מהול. ועד שנמול, לא רצה הקב"ה להוציא ממנו קדוש. פיון שנמול, מיד יצא ממנו הזרע הקדוש.

ורבן התגלתה עליו שכינה באותן דרגות קדושות. (דניאל יב) והמשפילים יזהירו כזהר הרקיע. זה"ר זהיר שזהירים בדלקות של זה. זה"ר שמאיר שמדליק ונוציץ לכמה צדדים.

זה"ר עולה ויורד. זה"ר נוצץ לכל עבר. זה"ר שופע ויוצא. טמיר וגנוז, התנוצצות של כל הניצוצים וכל הדרגות בו. יוצא וטמיר. נסתר וגלוי. נראה ולא נראה. (זה"ר) ספר זה מעין הפאר, יוצא ביום, נסתר בלילה, משתעשע פחצות הלילה בתולדות שהוציא.

זה"ר שזהיר ומאיר לכל, הפלל של התורה, וזהו שנראה, וכל הגונים נסתרים בו ונקרא בשם